

Vi synes, det er en vigtig ting med stor indflydelse for den danske befolkning. Derfor synes vi, det ville have været godt at have haft en folkeafstemning. Vi beklager, at regeringen afviser det. Vi håber, at Socialdemokratiet vil overveje det i de kommende dage, så vi kan få samlet de 60 underskrifter for at gennemføre en sådan folkeafstemning, for det vil være en naturlig konsekvens også af den kritik, som Socialdemokratiet har fremført mod forslaget.

Uanset om det skulle blive til noget eller ej, er vi under alle omstændigheder tilfredse med, at der er kommet en klar melding fra alle de partier, som står uden for det her forlig, dvs. fra Socialdemokratiet, fra Det Radikale Venstre, fra SF og fra Enhedslisten, om, at efter et kommende valg, hvor der er et nyt politisk flertal, vil man ikke være bundet af den aftale, der ligger bag det her medieforlig.

Det vil sige, at der vil ske en nyforhandling, ikke på basis af det eksisterende medieforlig, men på basis af, hvad der er fornuftigt og til gavn for de danske seere. Den forhandling ser vi frem til. Lad den komme hellere før end senere.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg bliver lige nødt til ganske kort at sige noget til hr. Søren Søndergaard, som postulerede heroppefra, at det eneste argument, vi kan give, er lavere licens. Så hørte hr. Søndergaard jo ikke min tale.

Det, jeg nævnte om lavere licens, var det allerallersidste. Resten handlede om de udviklingsmuligheder, som vi mener TV 2 skal have, og som vi mener, at man er nødt til at give nogle begrænsninger på, når det er en offentlig, statsfinansieret kanal.

Jeg nævnte endda hr. Søren Søndergaard i min tale, for han havde spurgt, om man ikke bare kunne give los for de udviklingsmuligheder alligevel, hvor vi sagde: Nej, det mener vi sådan set ikke, for der er konkurrenceforvriddene elementer i det, og det kan faktisk være med til at presse andre ud af markedet, således at man får mindre pluralisme.

Det er faktisk også nogle af de børnesygdomme, vi lever med på det danske mediemarked i dag, nemlig at vi i alt for mange år stort set har holdt alle andre uden for markedet. Men det er en helt anden diskussion.

Men argumentet for privatisering af TV 2 gav jeg i min 5-minutters-tale og leverede kun den del om licensen som en, skal vi sige, ekstra ge-

vinst, vi syntes vi kunne tilbyde seerne, og ikke som hovedargument.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg hørte sådan set hr. Rohdes tale, og jeg troede, at han gemte det bedste til sidst, og at det var konklusionen, der kom til sidst, fordi hr. Rohde ligesom byggede op til den her konklusion, at så var der det med licensen.

Men jeg forstår så, at det er et blandt flere argumenter. Men jeg synes sådan set, det er slemt nok, at det overhovedet er et argument, for det, der er det afgørende, hvilket jeg prøvede at understrege i min tale, er spørgsmålet om bevarelse af den danske kultur; det er spørgsmålet om at sikre den danske befolkning, de, der bor i Danmark, ordentlige nyheder, sikre dem et kulturelt udbud og sikre dem en mangfoldighed i sendefloden.

Så forstod jeg på hr. Rohde, men der må hr. Rohde korrekse mig, at det, som egentlig gemmer sig bag i hvert fald en del af det her, er, at hr. Rohde mener, at der har været for mange, som har været holdt uden for markedet. Betyder det, at det, som hr. Rohde egentlig er lidt ked af, er, at de to public service-stationer, Danmarks Radio og TV 2, har haft den store opbakning fra seerne og lytterne? Er det, hr. Rohde er ked af, at TvDanmark og TV3 og de andre kanaler har haft en så relativt lille andel af seerne, og at det her i virkeligheden skal ses som et instrument til, at disse privatejede kanaler kan få en større andel af seerne?

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nej, jeg siger bare, at det, man jo i mange, mange år har gjort, sådan set er, at man, når man skulle handle frekvenser hjem til Danmark, kun har sørget for, at der var plads til Danmarks Radio. Der har været en meget klar fokusering på både radio- og tv-frekvenser med hensyn til, at man endelig ikke skulle have for meget hjem, og det har man kørt meget målrettet efter. Det er jo klart, for dengang var man meget protektionistisk i Danmarks Radio; der er man jo i dag mere åben over for det. Men i det historiske forløb, der har været, har man været meget fokuseret på kun at holde frekvensniveauet til, at der kunne være Danmarks Radio og så lidt mere. Det har været den linje, man har forhandlet efter. Og det er der, jeg siger, at man på den måde rent